

Kupé nr 6

Version 2

Spelbara karaktärer (Klipp ut. Låt spelarna göra upp vem som ska spela vilken roll i bandet, t ex, den som säger sig vill spela trummisen i bandet får Anton osv)

Natasha Serban

Du är 17 år gammal. Du spelar bas i bandet och tränar boxning fyra gånger i veckan. Dina främsta styrkor är din utmärkta fysik, ditt mod och din enorma envishet vilken ger dig en överlägsen utstrålning. Få vågar säga emot dig när du ger dem en irriterad blick, men din envishet kan också vara ett hinder. Du kan inte släppa taget om saker utan fortsätter hellre kämpa en förlorad kamp än ger upp och flyr.

Du har en fem år yngre syster som heter Simona som du skulle göra allt för att skydda och föräldrar som låter dig göra det mesta du vill. Du respekterar deras val att ge dig ganska fria tyglar och försöker hålla dig skötsam, även fast det ofta är svårt att låta bli att slå till den där killen i klassen som retar dig bakom din rygg för ditt rumänska ursprung; du vet att du skulle kunna bryta hans näsa om du ville men det är bäst att hålla sig ur trubbel.

Oliver Grahn

Du är 19 år gammal. Du är bandets sångare och grundare och den som de andra bandmedlemmarna börjat se som gruppens ledare. Du är förmodligen bäst i bandet på musik och kan spela de andras instrument minst lika bra som de själva, men är inte riktigt ledartypen och känner dig inte helt bekväm i en situation där du måste ta beslut som påverkar andra. Däremot suger du gärna i dig den ära du får av dina vänner och familj. Du har en gnagande förälskelse till Natasha som du inte velat erkänna av rädsla att ett förhållande skulle förstöra gruppkänslan i bandet som du kämpat för att hålla igång. Dina föräldrar är stolta över dig och din tre år äldre bror som bor i Stockholm har lovat att han ska köpa ditt album om ni ger ut ett någon gång.

Anton Johansson

Du är 20 år gammal. Du spelar trummor i bandet, på dina knän, på andras knän, ja, allt som låter när du slår på det. Uttråkad i ett mediaprogram på gymnasiet nappade du direkt när din bästa vän Oliver frågade om ni skulle starta ett band tillsammans och har varit aktiv sedan dess. Få saker verkar tillräckligt spännande för dig. Du har färgat håret fler färger än du kommer ihåg (just nu har det en skrällig, röd färg), piercat dig på flera kreativa ställen och testat tillräckligt många olika piller för att kunna skratta åt statistiken om dödsfall pga otestade nätdroger. Din två år yngre bror David håller sig gärna på en armlängds avstånd från dig när ni träffas och dina föräldrar ringer till din lägenhet en gång i veckan bara för att se till att du inte har dött sedan sist.

På grund av ditt hårda leverne som du dessutom inte har några planer att lägga av med är din kropp och ditt sinne ganska trasiga och när du inte tar din "medicin" kan det resultera i obehagliga abstinensbesvär. Filippa och Oliver vet om dina problem men deras försök att få dig att sakta ned har varit fruktlösa.

Du har med dig fem vita piller i en liten burk och behöver ta ett var femte timme.

Filippa Karlsson

Du är 17 år gammal. Du är egentligen inte särskilt musikaliskt begåvad men är en god vän till Anton som fixade in dig i bandet för två månader sedan. Du fick platsen som keyboardist och bakgrundssångare eftersom du faktiskt tog pianolektioner när du var liten och är väldigt bra på att skrika. Du har bra betyg i naturprogrammet på din skola utan att ens försöka men skulle aldrig klassas som nördig, du bryr dig knappt om att plugga utan hänger helst på fik eller arbetar extra på Röda Korsets second-hand-butik, du läste ändå hela kemiboken över en helg och har bättre saker för dig. Du starkt på individens frihet, alla ska få göra i princip vad de vill och därför ställer du inga jobbiga frågor när du ser någon göra något misstänkt olagligt. När du är klar med gymnasiet vill du gå med i försvarsmakten. Du är disciplinerad och kan tvinga dig själv att göra i princip vad som helst, så du tror dig ha det som krävs. Dina föräldrar ser inte så mycket av dig, men de jobbar ändå oftast så de märker knappt hur sällan du är hemma och om du flyttade ut skulle det ta mer än en dag innan de skulle ha märkt att du var försvunnen.

Emil Åkerman

Du är 18 år gammal. Du spelar elgitarr i bandet, skriver låttexter och tar hand om all teknik till spelningar. Dina föräldrar är rika och de har tidigare gärna lånat ut pengar till resor om bandet fått ett gig i en annan stad än Umeå, men eftersom de nyligen fått tag på en av texterna du skrivit och blivit besvikna (dina föräldrar är mycket konservativa och hade varit gladare om du spelat i ett dansband än hårdrocksband) har ni inte blivit sponsrade på ett tag. De andra bandmedlemmarna är dina enda vänner och du gör det du kan för att ha kvar dem. Ibland tycker de att du är lite väl efterhängsen och irriterande, men du tar bara stor plats för att du är rädd att förlora dina vänner. I själva verket är du extremt blyg och gömmer så mycket som möjligt av ditt privatliv. Blygheten har resulterat i att du har förfinat din smygteknik så att du kan röra dig nästan ljudlöst och lärt dig ljuga bättre än någon du känner. Du är tekniskt begåvad och kan laga det mesta som lyser eller snurrar.

Männen i kostym och kapslarna i vagn 10

De fem ”män” som förvirrat men effektivt har ihjäl en massa människor ombord på tåget är utomjordingar från en planet som håller på att vara för liten för den växande populationen. De behöver kolonisera jorden för att överleva men skräms av tanken att dela planeten med de krigiska människorna och bakterier de inte är immuna mot. De designar fyra mördarvarelser vars enda mål är att äta och fortsätta äta tills allt är ätet och skickar fem väktare till jorden för att hålla dem säkra i kapslar tills de vuxit sig stora nog att äta sig genom hela jordens ekosystem innan människorna hinner stoppa deras framfart. Oturligt nog för väktarna (männen i kostym) inträffar ett tekniskt fel vid utskjutningen från skeppet och kapslarna med varelserna landar på ett annat ställe än de själva. Den tid det tar för väktarna att lokalisera kapslarna är tillräcklig för mänskliga forskare att lägga vantarna på vad de först tror är meteoritrest, men som de snart upptäcker är något mycket, mycket coolare. Väktarna vill nu ta tillbaka sina kapslar och ta dem till en säker plats utan att fler människor tafsar på dem. Vad de inte vet är att en nyfiken forskare redan öppnat en av kapslarna när ingen annan såg, glömt att använda handskar och blivit en värd för varelsen som var i kapseln. Forskaren märker ingen skillnad förutom en lätt feber men kommer snart att bli omvänd till något som liknar en zombie som kan äta genom att absorbera biomassa genom sitt skinn. Lite som i ”The Thing”, fast utan viftandet med tarmar och de hungriga vrålen. Väktarna ser ut som helt vanliga män när de anstränger sig men har egentligen ett extra armpar gömda under huden och en nästan två meter lång, piskliknande tunga med en tagg längst ut. De är mycket starka, kan klättra på väggar och i tak och se i mörker.

Forskare

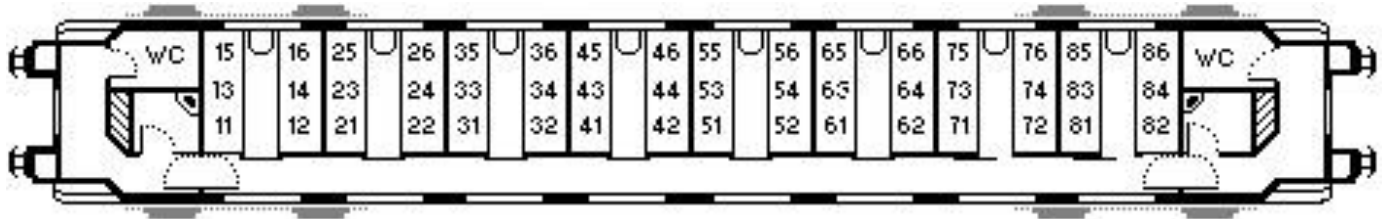
Vanessa och **Freja** är två unga kvinnor som arbetar på samma institution i Göteborg och bor tillsammans. De samarbetar med forskare i Stockholm och har nyligen fått reda på att de ska jobba på ett akut nytt projekt (vad vet de inte) och får biljetter och packlista av sin chef för att resa till en hemlig bas utanför Umeå och studera ”rester av ett meteoritnedslag”.

Vanessa är mikrobiolog och Freja är kemist

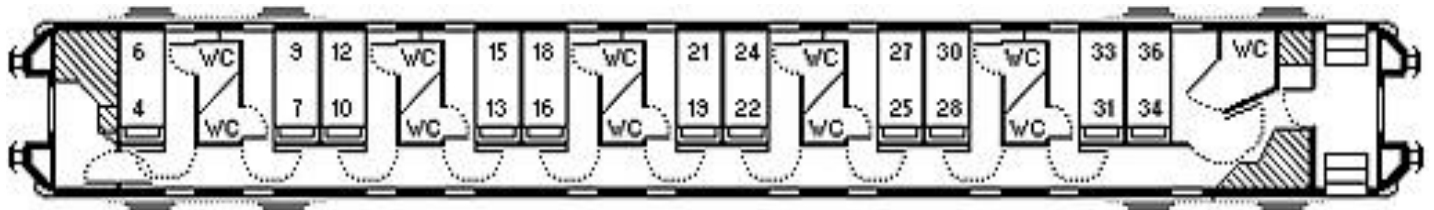
Fredrik är en äldre professor med ett brinnande (men noga dolt) intresse för utomjordiskt liv. Han hoppades så starkt att hitta liv i kapslarna att det var han som öppnade en av kapslarna i labbet i Stockholm innan de lastades ombord på tåget. Han tror att de bara innehåller metanol.

Tåget

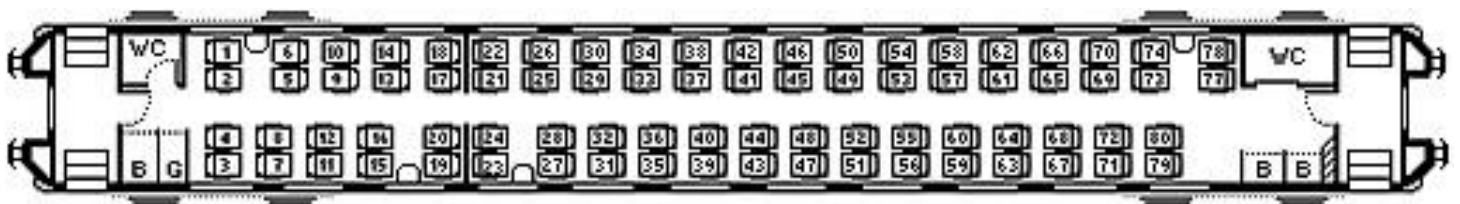
Liggvagn

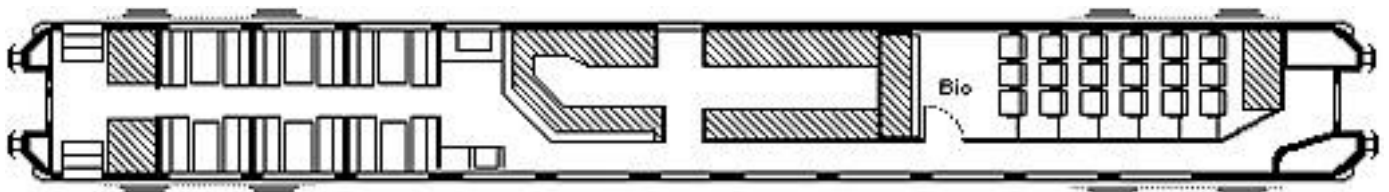
Sovvagn

Sittvagn

Restaurangvagn

Lok

Sittvagn x3

Sovvagn x2

Restaurangvagn

Sovvagn

Liggvagn x2

Godsvagn

Två medelålders konduktörer

Två studenter i restaurangvagnen

Tågchaufför

Alla tågupåer har ett litet fönster på dörren och draperier att täcka detta med, blå nödbelysning på golvet och en taklucka.

Början

De fyra-fem bandmedlemmarna (Natasha, Oliver, Anton, Emil, Filippa, vid grupp om fyra ta bort Filippa) skyndar in på perrongen i Göteborgs Centralstation, rädda att ha missat sitt tåg. De har haft en spelning på en musikfestival i staden och hittade billiga biljetter via SJ i sista minuten. Klockan är 18.00 och datumet är (samma dag som rollspelet spelas). Tåget står redan på perrongen. (Det är inte rätt tåg, hihi, det tåg de har biljetter för har redan åkt och det tåg som ska gå nu har bara passagerare bokade i sittvagnarna och två personer i liggvagnarna) Spelarna får välja ett namn på sitt band, hittar de inte på något får de heta Arachnia. På perrongen står inte så mycket folk:

Några barnfamiljer

Ett äldre par som pratar långsamt med varandra

En skolklass (årskurs 6) med tre föräldrar och en lärare

Fyra fnissiga flickor i sextonårsåldern som då och då pekar på Oliver

Två kostymklädda män med varsin ryggsäck.

Två kvinnor med konstiga galonbyxor som står med en massa papper och mumlar. (biolog och kemist)

Några veckopendlare

På spelarnas biljetter står det "liggvagn kupé 6". Kvinnorna med konstiga byxor har biljetter för samma kupé, det kan alltså bli en person för mycket i kupén De kostymklädda männen går in i kupén också, kollar på sina biljetter, på ungdomarna, på varandra. Sedan går de ut och sätter sig i kupén bredvid med fördragna draperier.

En femårig flicka går förbi kupén, mot den bakre delen av tåget. Hon kikar nyfiket in i kupén.

Telefonsamtalet

Anton, som inte har tagit sin "medicin" på ett tag börjar känna av sitt behov i form av darrningar och kallsvett. En annan kupé är tillräckligt privat men där finns inget vatten att skölja ned de ganska stora pillren med. Inne på en toalett i änden på vagnen kan han göra sina behov och medan han är där inne hör han en man stå utanför och prata i telefon. (*Inom parantes hörs inte*)

"(Är du ensam?) Ja. (säker?) Ja, det är ingen här. (Hör båda det här?) Nej, han väntar i kupén. (Vi väntar på perrongen fortfarande. De är här och de har lasten) De har allihop? (Ja.) Alla fyra? (Ja. Men de har vakter med sig också.) Mhm. (Insatsstyrkan.) Är de för många eller kan vi ta ned allihop? (De kommer inte att bli ett problem, de är lika många som oss.) Bra. (Vad ska ni göra nu?) Vi har tagit en liten som vi tänkte dela på. (Ett barn? Är du dum? De kommer leta efter det!) Hon ställde jobbiga frågor! Det är inte som att vi bara kan lämna tillbaka henne nu! Vi var hungriga. (Vi har misslyckats tillräckligt. Gör inget värre innan vi kommer.) Mmm. Visst.

Samtalet avslutas med en serie snabba knäppande ljud.

Om Anton går ut från toaletten innan mannen gått därifrån kommer mannen i kostym som var den som pratade i telefon först hoppa till, sedan hålla upp ett finger mot munnen, blinka med ena ögat och gå ut ur vagnen (mot den sista liggvagnen). Anton är inte direkt den person man borde lita på när han säger att han hört något så få spelarna att tro att han bara hallucinerat.

Tåget stannar i Herrljunga, men ingen går på eller av.

Efter ett tag knackar en man på dörren och frågar om de sett hans femåriga flicka som inte kom tillbaka efter ett toalettbesök. Flickan är självklart den som männen i svart kidnappat. ”Jaja/tack, jag letar vidare.”

Bandet börjar bli hungriga, de har inte ätit på ett bra tag. I restaurangvagnen kan man köpa baguetter och varm choklad/kaffe/juice.

Isolering

En tjock, manlig konduktör kommer förbi kupé nr 6 för att kolla passagerarnas biljetter. ”Sista kupén var det här då!” Freja och Vanessas är i sin ordning – men det är inte bandets. Han ber bandmedlemmarna att packa ihop sina saker, de ska få hoppa av i Skövde som är nästa stopp.

Tåget stannar inte i Skövde, saktar inte ens ned. Det kör rakt genom stationen och fortsätter. Konduktören ber rp att stanna där de är (vid ytterdörren i vagn 8, bredvid vagn 7) innan han går ut till vagn 7 för att ta sig till loket och fråga chauffören vad som händer. När han kommit halvvägs genom vagn 7 dyker de två männen i kostym upp från vagn 6 och knivhugger honom. Den ena mannen bär en lång kniv, den andra en svart påse (fylld med mobiltelefoner). De har inte sett rp, utan fortsätter lugnt kräva alla telefoner från passagerarna.

Rp kan fly så långt de vill, deras telefoner kommer tas ifrån dem under dödshot och vänliga blickar (hinner de ringa 112 är täckningen skit, detta har och göra med det där som kommer i slutet).

Freja har gått på toaletten och syns inte till. När männen får syn på Vanessa vet de först inte vad de ska göra, sedan ber de henne följa med dem. Om inte rp låter henne gå kommer männen att dra med henne ändå.

I Vanessa och Frejas väska ligger förutom kläder även två gasmasker, en bormaskin och en låda full med diverse kemiska ämnen som bara den försvunna kemisten Freja vet vad det är. Det ligger även ett tidningsurklipp ur Göteborgsposten skrivit på med bläck på Frejas sits. (skriv ut denna)

KOMETREGN ÖVER ÖSTERSJÖN

Vittne: ” Jag har ingen aning om var de kom ifrån, det small bara till”

Båtgåren Jan Eriksson var nära att bli träffad av en av de meteoriter som slog ned strax utanför Mälaren i förrgår när han seglade till sin sommarstuga med familjen.

”Jag har aldrig sett något liknande, vi kunde ha blivit dödade”.

Två timmar efter händelsen var experter på plats och bärgade de rester som fanns kvar av meteoriterna för undersökning. Man har inte kunnat nå dessa experter för en kommentar, men enligt vittnen flöt resterna ovanpå vattenytan. Det är ännu oklart om resterna var av is som vid tidigare nedslag eller om andra material fanns med.

Vanessa

En av männen (han med kniven) som förde bort Vanessa längre bak i tåget rusar förbi kupé nr 6 på väg mot sittvagnarna för att hålla passagerarna som sitter där lugna och fina. Freja har inte kommit tillbaka. Om de hittar Vanessa finns det en god chans att de som är fem/fyra kan klå upp en obehäpnad man...

I kupén med olycksnumret 13 ligger Vanessa, dödad, i en av sängarna. Hennes nacke är bruten men det finns inga andra tecken på våld på hennes kropp. Den andra mannen i kostym syns inte till. Han sitter i taket i godsvagnen/vagn 10 med alla armar ute och väntar på att kapslarna ska lastas ombord i Stockholm.

Lögn

När Vanessa hittas hörs några konstiga ljud inifrån godsvagnen, lätta dunsanden. Godsvagnen är låst med ett kodlås och är den enda vagnen vars dörr saknar fönster.

Mannen med den långa kniven kommer in i vagnen efter att ha rätt upp oroligheter i sittvagnarna. Han ser att rp har hittat Vanessa och blir rädd att han ska behöva slåss mot alla fem. Han låtsas vara oskyldig. Låtsas att han och den andre mannen är några som ska litas på.

”Hon där, hon var med i en terroristgrupp. Det kommer fler och de kommer att lasta ombord farliga föremål i Stockholm. Livsfarliga föremål. Jag har inte befogethet att säga mycket mer. Vi är dåligt utrustade, men vi blev tvungna att ingripa i sista sekunden. Vi ska lösa det här. Vi får förstärkning i Stockholm, men det kommer vara farligt att vara i närheten av de som förklätt sig som ett forskarteam. Gå tillbaka till er kupé och hoppas att vi klarar det här.”

Om bandet vägrar låter mannen dem vara och lämnar vagnen. Han tar med sig Vanessa som han slänger över axeln, det ser enklare ut än vad man vet det är.

Forskarna

I Stockholm ser man genom kupéfönstren hur forskarteamet och en liten insatsstyrka baxar in en stor, tung låda i godsvagnen. På perrongen står även tre män i liknande kostymer som de två andra som redan är på tåget. Insatsstyrkan går in först.

Om bandet fortfarande befinner sig i vagn 9 blir de ombedda att omedelbart byta vagn.

Efter ett tag kommer Fredrik (se sid 3) knacka på bandets kupédörr och fråga efter Vanessa och Freja som skulle ha åkt med från Göteborg, de hade biljetter till kupé nr 6.

Eftersom forskarna inte alls är några terrorister är Fredrik mycket hjälpsam. För att bevisa för bandet att de faktiskt är oskyldiga forskare visar han dem till godsvagnen. ”Vill ni se vad vi gömmer, va? Visst.” Insatsstyrkan protesterar lite över att okända människor släpps så nära de människor de ska skydda men eftersom Fredrik är högsta hönset går de med på att låta dem vara.

Panik

Spela riktigt ödesdiger musik när Fredrik knappar in koden till godsvagnen och går in. Han stänger dörren efter rp och tänder en ficklampan, det är annars bäckmörkt i vagnen. En 1x1x1m stor trälåda står i mitten av den annars helt tomma vagnen, fastsurrad i golvet för att inte åka runt.

”Det här”, säger den drygt femtioårige mannen, ”är det coolaste jag sett i hela mitt liv.”

Han öppnar locket på lådan och låter någon annan ta över ficklampan. Där ligger fyra grumligt vita sfärer, stora som basketbollar. Tre av dem har insidor som verkar virvla runt medan en är helt stilla. Ljuset från ficklampan får dem att skina som kristall.

”De är diamanter. Ytterhöljet i alla fall. Insidan är ren metanol. De är inga vanliga meteoriter.”

Ett skrapande ljud av naglar mot metall kommer från taket.

”Det har du så rätt i”, säger den sexbenta varelsen och hoppar ned från taket. Den har fortfarande på sig både slips, kavaj och byxor men ingen av dessa plagg sitter längre som de ska. Byxorna är för korta, kavajen för vid med för korta armar. Den går till attack mot människorna med klor och tunga i skenet från ficklampan (se till att Fredrik överlever, han behövs senare).

Den är ganska besvärlig att döda eftersom den är så smidig så den bästa idén är att fly ut i vagn 9. Där attackerar den ett par forskare som står i vägen medan den jagar efter rp. Fredrik stänger in sig i en kupé och klarar sig undan medan rp tvingas fly till nästa vagn. Den kostymklädda saken följer så klart efter dem, klättrandes längs väggar och i taket, väsandets och spottandes. Piska upp stämningen med musik med snabba trummor. Låt den riva tag i någon några gånger, men om inte spelarna klantar sig helt klarar de sig någorlunda oskadda tills de spärrar vägen för den eller att den stannar upp och börjar slå sönder lampor för att mörklägga tåget.

Bandets förmodligen högljudda flykt lockar till sig de fyra övriga männen i kostym. Dessa visar sig genom att en av dem sticker sin långa, spetsiga tunga genom fönstren mellan två vagnar och försöker sticka de på andra sidan, som får en chans att försvara sig.

Insatsstyrkan i vagn 9 har samlat sig och börjar skjuta mot varelsen som slår ut fönster, detta gör att den blir för upptagen av att försvara sig för att bry sig om bandet men med tanke på hur många skott som går åt och skriken av smärta klarar den sig förhållandevis bra.

Medan två av varelserna kämpar med att få upp dörren som jag antar bandet kämpar med att hålla stängd klättrar två andra ut genom takluckan i sin vagn och in genom den i bandets vagn. De får slåss ett tag med de föremål som råkar finnas i närheten men strax slutar varelserna och försvinner upp på tågets tak.

Tåget åker in i en tunnel, saktar ned och stannar tillfälligt för att låta fem män i kostym, en av dem mycket blodig kliva av tåget innan det kör vidare. Männen ler stort och elakt.

Lugnet före stormen

Två personer ur insatsstyrkan lever än, en har rivmärken på sin hjälm. En går runt och räknar döda medan den andra går till sittvagnarna för att se till att övriga passagerare informeras om att faran är över.

Fredrik och en av hans kollegor bjuder in bandet i en tom kupé för att prata om det som just hänt. Han är chockad och uppspelt och hans seriösa eftersnack går snart över i förvirrat sludder.

”Det här kan bara betyda en sak egentligen... Vi är inte ensamma... Kanske vore det bäst om vi varit ensamma... Kanske är allt ett missförstånd... Var är vi förresten? Vem..? Jag mår inte så bra.”

Flykt från stormen

Fredrik slutar prata. Han fryser till, grimaserar och slappnar sedan av helt. Hans kollega petar på honom och frågar om han är okej. Fredrik lyfter sakta en hand mot kollegans ansikte som lika långsamt ryggas tillbaka. Då trycker Fredrik sin hand mot sin kollega som tar tag i Fredriks handled, skriker av smärta och släpper honom. Kollegans handflata saknar en hel del hud.

Kort sagt går Fredrik, infekterad av den nu aktiva varelsen som fanns i kapseln han öppnade, bärsärk i kupén och sedan hela vagnen de är i. Det Fredrik nuddar vid smälter han först ihop med, sedan suger han in lite i sig själv (kan hela skador genom att konsumera lika mycket massa som förlorats) och till sist, om han har ett bra grepp, skickar han in en bit av sig själv in i offrets kropp som smittar offret och på några smärtsamma sekunder tar över helt.

Det är dags att fly på riktigt.

Vagnarna längst bak förvandlas till ett kaos där folk försöker skydda sig genom att stänga in sig i kupéer och Fredriks infektion sprider sig genom tåget. Man kan stoppa en infekterad individ tillfälligt genom att skada dem men man kan inte döda dem.

På flykt genom de tomma sovvagnarna träffar rp på Freja, som gömt sig inne på en toalett sedan hon hörde att tåget blev kapat. Hon skulle bli väldigt glad om bandet bär runt på hennes kemi-kit, eftersom där finns ämnen man lätt kan göra bomber av.

I sittvagnarna råder kaos, vissa gömmer sig under stolarna, andra låtsas som att allt är bra, vissa gråter högt och springer fram och tillbaka i gången.

I loket längst fram sitter en medtagen chaufför som bara går med på att låsa upp dörren efter att ha blivit ordentligt övertalad.

Slutet

Parasiten har spridit sig till sittvagnarna. Bandet, Freja och chauffören sitter i loket och kan se kaoset genom fönstret till loket. Om ingen annan gör det först föreslår chauffören att de lossar loket från resten av tåget. Om de har Frejas kemi-kit kan de spränga loss tåget vilket bör göras så häftigt som möjligt, annars får de göra de manuellt utanför loket, riskabelt eftersom man kan ramla ned på spåret och att infekterade människor gör just det när de försöker kasta sig efter de som hakar loss loket.

Till slut lossnar loket och lokföraren kör den sista biten till Umeå.

Umeå är helt tyst. I några fönster lyser det men i de flesta är det mörkt.

Ute är det stjärnklart. Ett muller om ökar i volym får fönsterrutor att skaka.

<http://mynoise.net/NoiseMachines/greyNoiseGenerator.php?c=1&l=99996560443020161000>

Några stjärnor i ett hörn av himlen försvinner. Sedan fler runt omkring dem. Stjärnhimlen döljs snart helt när den enorma, svarta maskinen sänker sig över staden.